

Kartan och landskapet

Ludvig Helin är inte naturälskare, men det är Cecilia Hedlund som ger sig in i en av hans färgmättat mustiga målningar och där hittar både urformer och djungelmörker.

AV CECILIA HEDLUND FOTO PER-ERIK ADAMSSON

ETT ÖRONBEDÖVANDE DÅN av surrande, kraxande, skriande når mig när jag står framför **Ludvig Helins** målning *Belt*. Jag har skickats iväg till Amazonas djupa regnskogar på bråkdelen av en sekund. Insekter flyger kors och tvärs, apor skriker till varandra och slungar sig i lianer högt upp i trädkronorna. Lockropen ekar mellan stammarna. Någonstans anas forsanget från ett vattenfall.

Eftersom jag aldrig varit i regnskogen är det min egen fantasi som drar iväg. Min föreställning om hur det är att vistas i denna täta grönska är starkt influerad av naturdokumentärer. Det prasslar i löven, en orm slingrar sig fram. Instinkten att hoppa åt sidan är djupt förankrad. Giftig eller ej, en okänd orm vill man inte leka med.

I regnskogens vidsträckta dunkel är människan märkligt liten. Där måste man leva i symbios med naturen och de arter som omger en. Anpassa sig eller dö. Ursprungsfolk har länge bemästrat denna konst. Generation efter generation bär med sig kunskap som förs vidare till stammens yngre medlemmar, och lägger väl mer tid på denna typ av insikter än på hur många likes ett inlägg i sociala medier får.

För människor i den så kallade utvecklade västvärlden ter sig ursprungsbefolkningens sätt att leva som mycket främmande. Man kan undra vem som egentligen är mest utvecklad... Att leva i samklang med naturen har blivit en eftertraktad trend och vi vänder oss till ursprungsbefolkningar för att försöka förstå vad de kan men som vi har glömt bort. Hur blev det så?

En skimrande humla i Amazonas som sakta flyger från blomma till blomma på jakt efter nektar. Medveten eller ej om sin viktiga roll i ekosystemet, likväl fastnar bärnstensgul pollen på den lilla gyllenbruna kroppen och förs vidare till nästa planta. För jordens arter, människan exkluderad, verkar syftet med livet vara tydligt. Instinkten berättar vad just denna art måste göra för att överleva. För människan är vändorna desto större. Vad är meningen med livet?

I REBECCA SOLNITS *Gå vilse. En fälthandbok* läser jag om wintufolket, med ursprung i norra Kalifornien, som för att prata om sina egna kroppar inte använder begreppen höger och vänster. Istället definierar de kroppsdelarna med hjälp av väderstreck. Om jag

Ludvig, Helin, Belt, 2019.

Öppna ateljéer

**Vi är redo, är du? Över hundra öppna
ateljéer väntar på besök!**

SAMLINGSUTSTÄLLNING på Visby Konstmuseum.
Vernissage den 30 april kl. 12. Öppet varje dag 12-18, fri entré.
Du hittar kartor, vägvisning och konstnärspresentationer på
oppna-ateljéer.se Vi finns på Facebook och Instagram.

då går en skogspromenad och händelsevis råkar snubbla på en rot med min västra fot kommer jag på vägen hem, om jag går samma väg tillbaka, att ha ont i min östra fot. Med en sådan världsbild och uppfattning om sig själv i relation till sin omvärld finns där kanske alltid en inneboende tillhörighet som kan hjälpa mot existentiella kval.

JAG LÄSTE NÅGONSTANS att Ludvig Helin har sagt att han inte är naturälskare. Jag blir nyfiken på detta uttalande eftersom jag själv är just precis detta. Vad är det han vänder sig mot? När jag betraktar denna målning och andra av Helins verk är det just referenser till naturen som tar plats i huvudet. Jag associerar till satellitbilder och kartor där strukturer på jordens och havens yta reduceras till abstrakta mönster och former. Penseldragen verkar medvetet varierade för att skapa olika strukturer i färgen. Dessa mönster påminner om hur jordens yta ser ut på bilder med fågelperspektiv. Spinner man vidare på målningen som en karta eller satellitbild går det att se vajande fält med grödor, lövverk i vida skogar och skummande vattenfall. Och för att appropriera wintufolkets metod och begrepp – i det nordöstra hörnet av målningen "Belt" ser jag havets oändliga viddar och en liten ö som anas längst österut.

Kulörerna i Helins palett är mustiga och mätade. De varma tonerna bryter mot de kalla och skapar en energi i kontrasten. De framhäver varandra. I de mörka partierna är skuggorna djupa som i urskogen i den öde vildmarken. I de ljusa fälten anas solens första, värmande strålar när dagen gryr. Det finns jordtoner med olika sammansättning; sienna,

terracotta, ockra, umbra... Alla de traditionella jordpigmenten som använts sedan de första människorna gestaltade sina verk på grottväggarna.

Uppvuxen i en familj med arkeologer har besöken till grottmålningar och hållristningar varit många. Urformerna från dessa forntidsgestaltningar går att hitta och känna igen även i Ludvig Helins måleri. Det verkar finnas ett urspråk i form av symboler, mönster och upprepningar som vi alla kan förstå. Symbolerna är på något vis universella och fyller ut det tomrum som blir när orden inte räcker. Vi förstår dem, även om vi inte talar samma språk.

GRÄNSEN MELLAN ABSTRAKT och föreställande är diffus. Där jag ser en flod, ser någon annan ett färgfält. Våra egna referensramar spelar in. I vidderna i målningen finns oändligheten. Dit vi alla ska, men där ingen vet vad som väntar.

"Belt" är målningens titel och även denna får mig att associera till kartor, om man förstår ordet "belt" som område, territorium, region. Men "belt" kan också betyda skärp eller livrem. En rem om livet. Något som omsluter och håller på plats, håller tillbaka, kapslar om. Med den ordalydelsen blir tolkningen av målningen en annan. Kanske är det en hyllning till den regnskog vi har kvar som en livrem för alla arter som lever däri. Regnskogens horisontella utsträckning som ett skärp längs planeten och dessa djupa skogars betydelse för hela vår planet som ett renande membran för allt liv. ●

Cecilia Hedlund är konstnär och
Konstperspektivs Art Director

"Jag associerar till satellitbilder och kartor där strukturer på jordens och havens yta reduceras till abstrakta mönster och former. Penseldragen verkar medvetet varierade för att skapa olika strukturer i färgen."

11.6 - 20.8 2022

STORMENS
ÖGA

VATTENTORNET saffle.se/vattentornet SÄFFLE KOMMUN

UTSTÄLLNINGAR
vår och sommar 2022

30 april - 22 maj
HDK-Valand, Högskolan
för konst och design

Examensutställning
fotografiprogrammet

11 juni - 14 augusti
Hillside Projects,
Julia Schuster och
Arijit Bhattacharyya

RSK RÖDA
STEN
KONST
HALL

INGRID
OGENSTEDGT

mutter boden
11.6 - 28.8 2022

KULTURCENTRUM RONNEBY KONSTHALL

EVA HILD

ENTITY
11.6 - 28.8 2022

David Shrigley | SpY | SIMKA
Tanya Preminger | Anna Koben
Nathalie Djurberg & Hans Berg
Front404 | Cracking Art | Laura Moore | Inuti
Eetu Huhtala | Mats Lodén | Baraga
Tobias Bradford | Benedetto Bufalino | Mander
Amara Por Dios | JareKoziara | Ana Isabel Diez
Håkan Lidbo | Lucas Odahara | Ben Long | Jelena
Diane Landry | Tedde Twetman | Odour Odessa
Christina Bruland | Daniel Pešta | Moradavaga
Salah Saouli | Elisabetta Consonni | Felix Robert Huber
Frida Ingha | Isabelle Demers & Fanny Mesnard
Giorgia Volpe | Harumi Ori | Jessie & Katey | Bianca Hisse
Baptiste Debombourg | Sidsel Bonde | Robert Söderqvist
Rhonda Weppier & Trevor Mahovsky | Marianne Schmidt
Mattias Bäcklin | St. Kleinweh | Henrik Jonsson
Hugh Livingston | Ingrid Ogenstedt | Luciana Rondolini
Johanna Arvidsson | Katja Tukiainen | Abdalla Basher
Lisa Larsdotter Petersson | Barbara Licha
Malin Tivenius | Kristina Lindberg | Martha Edelheit
Michelangelo Penso | Diana Lozano
Reza Kianpour | PHOTOGRAPHERHAL
Susanne Schmidt-Nielsen

OPENART 18 JUNI -
ÖREBRO 4 SEPT

OPENART
openartsweden
openart.se
#openart2022
#openartsweden